

Vojtech Mihálik: Trpky

/PREBÚDZANIE/

ch.: Na koho, dievča, myslíš?	d.: Na vás.
ch.: Vie o tom mamka?	d.: Vie.
ch.: Koľko máš rokov?	d.: Dvanásť.
ch.: Bozkaj ma.	d.: Nie.
ch.: Prečo?	d.: Som ešte mladá.
ch.: Nikto tu nie je.	d.: A ak je?
ch.: Nelúbiš ma?	d.: Nie, mám vás rada.
ch.: No, tak ma bozkaj!	d.: Nie.

/ZA RÚČKY/

ch.: Tak bežme.	d.: Počkaj, len si zapnem kabát. Daleko je to?
ch.: Triatridsať míľ.	d.: A čo tam budeš robiť?
ch.: Jarky hrabať.	d.: A ja?
ch.: Ty trúsiť zemnicový pyl'.	d.: Zapadne slnko.
ch.: Tam ti večer vstáva.	d.: Jaj, musí to byť krásne!
ch.: Hviezdy tiež.	d.: Tak bežme.
ch.: Čuješ, jako šušťí tráva?	d.: Šušťí? Kde šušťí?
ch.: Ty ju nečuješ?	d.: Nie ... a sa bojím.
ch.: Čo ťa zasa straší?	d.: Mám len päť rokov.
ch.: A či ja mám viac?	d.: Tak bežme.
ch.: Chyť sa.	d.: Nenájdu nás naši?
ch.: Ved' nevedia, že šli sme na mesiac.	

/VO VINOHRADOCH/

ch.: Chvíľočku ešte ostaň ...	d.: Pod'me už domov, pozri, na búrku sa zberá.
ch.: Uvidíš, nezmokneme.	d.: Čuješ hučať Váh?
ch.: Cez mračná vidno hviezdy.	d.: Áno, ako včera!
ch.: Po hodinke chceš domov?	d.: Čo ma po hviezdach!
ch.: Vari sa dažďa bojíš?	d.: Zlá je tvoja miera.
ch.: Tak ostaň ešte chvíľku ...	d.: Nevie, čo je strach.
ch.: Budeme hviezdy rátať!	d.: Áno, ako včera!
	d.: Čo ma po hviezdach!